

Sygn. akt VIII C 3352/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy Ł. – Zarządu Lokali Miejskich w Ł.

przeciwko M. S., T. S. i Ł. S.

o zapłatę 28.395,34 zł

1. zasądza od pozwanych M. S., T. S. i Ł. S. solidarnie na rzecz powoda Gminy Ł. – Zarządu Lokali Miejskich w Ł. kwotę 8.316,97 zł (osiem tysięcy trzysta szesnaście złotych i dziewięćdziesiąt siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanych M. S., T. S. i Ł. S. solidarnie na rzecz powoda Gminy Ł. – Zarządu Lokali Miejskich w Ł. kwotę 928 zł (dziewięćset dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 472,60 zł (czteryście siedemdziesiąt dwa złote i sześćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
5. nakazuje pobrać od pozwanych M. S., T. S. i Ł. S. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 193 zł (sto dziewięćdziesiąt trzy złote) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:03.607]

Przedmiotowe powództwo zostało wytoczone w dniu 31 lipca 2015 roku przeciwko pozwany: M. S., T. S. i Ł. S. solidarnie przez Gminę Ł., obecnie Zarząd Lokali Miejskich w Ł.. I powód domagał się zasądzenia kwoty 28.395 złotych 34 grosze solidarnie od pozwanych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem czynszu najmu oraz odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego numer (...) przy ulicy (...) w Ł. przez pozwanych. Przy czym za okres od 1 stycznia 2011 roku do 30 kwietnia 2011 roku roszczenie dotyczyło czynszu, natomiast za późniejszy okres, od 1 maja 2011 do 30 czerwca 2015 roku roszczenie powoda dotyczyło odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu. Pozwani kwestionowali wysokość zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem, stąd na wniosek powoda Sąd dopuścił w przedmiotowym postępowaniu dowód z pisemnej opinii biegłego do spraw zarządzania nieruchomościami i szacowania wysokości czynszów. Biegły sporządził taką opinię

w tym postępowaniu. I z tej opinii, która znajduje się w aktach sprawy na karcie 143 jasno wynika, że wysokość zadłużenia, którego powód domagał się w tym postępowaniu została przez niego wyliczona w prawidłowy sposób. Z opinii biegłego, która była jasna, pełna i wewnętrznie niesprzeczna, zatem stanowiła źródło wiadomości specjalnych pełnowartościowe jasno wynika, że pozwani w całym okresie objętym pozwem, czyli od 1 stycznia 2011 roku do 30 czerwca 2015 roku nie uiszczali na rzecz powoda żadnych opłat z tytułu korzystania z lokalu numer (...) przy W. 5/7 w Ł. i kwota należności dochodzonych łącznie za ten okres wynosiła 28.395 złotych i 34 grosze. Należy przy tym zauważyć, że pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia i zarzut ten Sąd uznał za uzasadniony w stosunku do należności za lipiec 2012 roku, której termin wymagalności przypadał na 10 lipca 2012, bo tak miał być płacony zarówno czynsz do 10 każdego miesiąca, jak i odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu. A biorąc pod uwagę fakt, że powództwo zostało wytoczone dopiero 31 lipca 2015 roku, to należało uznać, że przedawniła się zarówno należność za lipiec 2012 roku, jak i wszelkie należności za okres wcześniejszy. W związku z tym w tym zakresie pozwani mieli prawo uchylić się od zaspokojenia roszczenia podnosząc taki zarzut. Natomiast należności za okres od 1 sierpnia 2012 roku do 30 czerwca 2015 roku nie uległy przedawnieniu, ponieważ w dniu 31 lipca 2015 roku powód wytoczył o nie powództwo, tym samym doprowadził do przerwania biegu terminu przedawnienia i pozwani nie mają prawa uchylić się od ich zaspokojenia. Należności te za ten okres z tytułu bezumownego korzystania z lokalu za okres od 1 sierpnia 2012 do 30 czerwca 2015 wynoszą 8.316 złotych i 97 groszy. Oczywiście przy orzekaniu o oddaleniu powództwa Sąd miał na uwadze treść artykułu 117 i następne Kodeksu postępowania cywilnego i powództwo zostało oddalone w zakresie należności, które uległy przedawnieniu. Natomiast w punkcie pierwszym wyroku Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 8.316 złotych 97 groszy za okres od 1 sierpnia 2012 do 30 czerwca 2015, w którym to należności za bezumowne korzystanie z lokalu nie uległy przedawnieniu, W punkcie drugim oddalił powództwo za okres zarówno dotyczący czynszu najmu, jak i odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu, czyli od 1 stycznia 2011 do lipca 2012 roku łącznie. W punkcie trzecim Sąd orzekł o kosztach procesu. Orzekając o kosztach Sąd miał na uwadze wysokość kosztów poniesionych w tej sprawie przez obie strony, przy czym pozwani nie wykazali, by ponieśli jakiegokolwiek koszty procesu. Natomiast powód poniósł koszty w łącznej wysokości 3.200 złotych. Obejmowały one: 2.400 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda, 300 złotych opłaty od pozwu i 500 złotych uiszczonej zaliczki na poczet opinii biegłego. Biorąc pod uwagę fakt, że powód wygrał sprawę w około 29%, ponieważ od pozwanych została zasądzona kwota 8.316 złotych i 97 groszy, podczas gdy powód domagał się 28.395 złotych i 34 groszy, to w takim procencie też Sąd uznał, że pozwani powinni ponieść koszty procesu. Z łącznie poniesionej przez strony sumy kosztów, opiewającej na 3.200 złotych, zostało zatem wyliczone 29%, które stanowi 928 złotych. Taką też kwotą kosztów procesu Sąd obciążył pozwanych na rzecz powoda biorąc pod uwagę artykuł 100 Kodeksu postępowania cywilnego. Sąd orzekł także biorąc pod uwagę stosunek w jakim każda ze stron wygrała i przegrała proces, czyli te 29% do 71. Sąd rozdzielił także pomiędzy obie strony obowiązek uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczonych kosztów sądowych, które wyniosły w tej sprawie 665 złotych i 60 groszy i były związane z tą częścią wynagrodzenia biegłego, która nie została pokryta z zaliczki uiszczonej przez powoda, tylko tymczasowo ze środków Skarbu Państwa. 29% z kwoty 665,60 to 193 złote. I w takim procencie Sąd nakazał pobrać tę kwotę od pozwanych solidarnie na rzecz Skarbu Państwa. A 665 złotych i 60 groszy razy 71% stanowi kwotę 472 złote 60 groszy, którą Sąd kazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. Z tych względów orzeczono jak w sentencji. Dziękuję.

[koniec 00:07:35.309]